ליעבע, האס אזן אראכע

אן אינטערעסאנטער און שפאנענדער ראמאן

בעארבייט פון ל. ד.

(111־טע פארטזעצונג)

אלס אידא האט אויף עבערהארדס א וואונק זיך אויסגעהויבען צום אבשייד האט זי דעם אנפעל איהרע פרישע ליפען אנגעבאטען, האט ער איהר צערטליך ארומגענומען און האט שטיל געזאגט:

— אויף א פרייליכען ווידערזעהן, מיין קליינע, ליעבע אידא!

ווען זיי האבען פארליפיג קיין גרויסער טרוג מער, איך האב אין איהם דיעזע קראנקע אויפרעגונג שוין צייט מאנאטען בעמערקט און האב איהם גערא טהען א דאקטאר צו בעפעלען, ער האט מיר אבער ניט געפאלגט!

דער דאקטאר האט נאכדעמעהר צו דער ערד געקוקט.

— דער צושטאנד איז מיר אונערקלערליך, האט ער נעמורמעלט.

— וואס דענקט איהר מיט איהם צו טהון? האט זי מיט א לויערענדען בליק האסטיג געפרעגט, איך פון מיינער זייט האלט עס יעדענפאלס פיר דאס בעסטע ווען איהר זאלט איהם אין אנשטאלט איבערגעבען, הערר דאקטאר, ווארום וואנסט כ'ן איך מיט מיין לעבען ניט מעהר זיכער!

דער דאקטאר האט אויף איהר א שטרענגען קוק געטהאן און זי האט איהרע אויגען אראבגעלאזען.

— ווען עס וועט נויטיג זיין, וועל איך דעם אונגליקליכען אין איין אנשטאלט איבערגעבען פרוי גרעפין, האט דער דאק טאר קאלט געענטפערט, אבער ביז יעצט האב איך נאך קיין בעוויז, דאס דער גראף איז ווירקליך משוגע, עס איז אמת דאס זיינע נערוועז זיינען אויפגערעגט, אבער עס וועט צו איבעראיילט זיין ווען איך זאל איהם שוין אין א האספיטאל אי בערגעבען, איך וועל דעם גראף א נעכטע איינע טעג געניעהר בעטראכטען און ווען דער אנפאל וועט זיך צוריק קעהרען אזוי איך וועל זיך איבערצייגען דאס זיין גייסט איז צושטערט וועל איך דאן צייט האבען איהם אין האספיטאל איבערצוגעבען!

אום איהר פרוי גרעפין, זאלט אין געפאהר ניט זיין, האב איך א שטארקען מאן בעשטימט וועלכער וועט אויף דעם קראנ קען אכטונג געבען!

מיט פינקעלדיגע אויגען האט די גרע פין נאך א לאנגע צייט אויף דער טהיר געקוקט פון וואנען דער דאקטאר איז אריינגעגאנגען.

— ריכטיג ווי ער וואלט זיך עפעס אנגעשייסען! האט זי נעמורמעלט אבער ניין, ניין, האט זי מיט אימפעט ווייטער געזאגט, דער ווארצינסטלער האט פערזיכערט דאס זיין מערזיגן לאזט נאך זיך קיין צייכען אין זיי קענען דאס מיר ניט בעווייזען!

מיעד פון אויפרעגונג איז זי אין א שטיהל געזונקען און האט ווייטער איהרע פינסטערע פלעגער געוועבט.

— ער מוז פארט, האט זי נעמורמעלט, איך ציטער פאר איהם! עס קען נאך לאנג געדויערען, ביז ער וועט גוט וואהנ זיניג ווערען און דיעזע צייט צו ווארטען איז צו פייגליך פיר מיר, איך מוז עס מיט גוואלד אבקירצען.

— און ווען איך וועל פרוי זיין און מיט דעם געליעבטען אין דער וועלט ארום פליהען, דאן מיכערט מיר זעהר וועניג, ווען דער דאקטאר קלעהרט זיך, טראכט זיך איך וויים וואס — דאן בין איך פריי און האב די שווערע קויטען פון זיך אראבגע ווארפען!

זי איז האסטיג אויפגעשפרונגען און אויפגערעגט איז זי איבערן צימער געגאנ גען.

— ווען ער וועט זיך אין זיין אויפרע גונג ווייעדער אויף מיר ווארפען, דאן מוז ער איהם פון ראנען צונעהמען, דאן קען דאס דער גראף איז ניט קיין גרויסער טרוג מער, איך האב אין איהם דיעזע קראנקע אויפרעגונג שוין צייט מאנאטען בעמערקט און האב איהם גערא טהען א דאקטאר צו בעפעלען, ער האט מיר אבער ניט געפאלגט!

דער דאקטאר האט נאכדעמעהר צו דער ערד געקוקט.

— דער צושטאנד איז מיר אונערקלערליך, האט ער נעמורמעלט.

— וואס דענקט איהר מיט איהם צו טהון? האט זי מיט א לויערענדען בליק האסטיג געפרעגט, איך פון מיינער זייט האלט עס יעדענפאלס פיר דאס בעסטע ווען איהר זאלט איהם אין אנשטאלט איבערגעבען, הערר דאקטאר, ווארום וואנסט כ'ן איך מיט מיין לעבען ניט מעהר זיכער!

דער דאקטאר האט אויף איהר א שטרענגען קוק געטהאן און זי האט איהרע אויגען אראבגעלאזען.

— ווען עס וועט נויטיג זיין, וועל איך דעם אונגליקליכען אין איין אנשטאלט איבערגעבען פרוי גרעפין, האט דער דאק טאר קאלט געענטפערט, אבער ביז יעצט האב איך נאך קיין בעוויז, דאס דער גראף איז ווירקליך משוגע, עס איז אמת דאס זיינע נערוועז זיינען אויפגערעגט, אבער עס וועט צו איבעראיילט זיין ווען איך זאל איהם שוין אין א האספיטאל אי בערגעבען, איך וועל דעם גראף א נעכטע טעג געניעהר בעטראכטען און ווען דער אנפאל וועט זיך צוריק קעהרען אזוי איך וועל זיך איבערצייגען דאס זיין גייסט איז צושטערט וועל איך דאן צייט האבען איהם אין האספיטאל איבערצוגעבען!

— גוטע נאכט, פרייליין אידא!

נאך א פעסטען האנד דריק און ער איז אוועקגעגאנגען.

זי איז אויף די קניע געזונקען און די אויגען צום הימעל גערוכטעט, האט זי געבעטען.

— הימעלישער פאטער, איך דאנק דיר, וואס דו האסט מיר אזוי ווייט געהאלפען און העלף מיר אויף אויף ווייטער!

— דו ווייסט דאס ער איז אונשולדיג, דאס ער האט די שטראפע ניט פערדיעט, האב דחכמות און פערלאז אינז ניט!

די פאלשע פרוי.

דער גראף וואלנטיט איז ענדליך מיעד צוזאמענגעבראכען, דער גערופענער דאק טאר האט א שטארקען כאלאזטקו מען, וועלכער זאל דעם קראנקען איבערוואכען.

נאכדעם ווי דער דאקטאר האט דעם קראנקען פערלאזען, האט איהם די גרע פין צו זיך גערופען, אונבייזיין אריינגער מען איז זי איהם בלייך און אויפגערעגט עגטגעגען גענאנגען.

— ניט וואהר, דער צושטאנד פון דעם קראנקען איז ניט אזוי פרעהליך, אך, מיין גאט, הערר דאקטאר, עס האט איהם זערה וועניג געפעהלט און ער וואלט מיר דערשטיקט.

— דער גראף געפינט זיך אין א הויי גען גראד פון א גערוועז אויפרעגונג, וועל כעס קען נאך געפעהרליכער ווערען ווען א פיכר זאל נאך צוקומען! האט דער דאקטאר ערנסט גענאמט, האט דער גראף פיליייכט אין דער לעצטער צייט אויפרע גענדע געטראנק גענאסען?

דאס גלויב איך ניט, האט די גרעפין האסטיג געענטפערט איהר וויסט דאך, דאס דער גראף איז ניט קיין גרויסער טרינ ק